

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320202622
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320202622.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobkyne F. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B., T. XXX/XXX, zastúpenej JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, Bratislava, Klincová 35, proti žalovanému W. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B., T. XXX/XXX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 5C/49/2020-34 zo dňa 14. 12. 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Brezno č. k. 5C/49/2020-34 zo dňa 14. 12. 2020, ktorým súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, m e n í tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým - ukladá žalovanému W. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B., T. XXX/XXX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, aby nevstupoval do rodinného domu so súp. č. XXX, postaveného na parc. registra C č. XXXX/X o výmere 107 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, zapísaného na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom pre okres Z., obec B., kat. úz. B. a zároveň - ukladá žalovanému, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 m. nepribližoval k žalobkyňi s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní a v trestnom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch.

II. Vo zvyšnej časti návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

III. Toto neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia trestnej veci žalovaného W. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B., T. XXX/XXX, t.č. ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, ktorá trestná vec je vedená Obvodným oddelením policajného zboru v J. pod č. ČVS: ORP-409/PH-BR-2020.

IV. Žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Brezno (ďalej len ako „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Osobitným výrokom II. rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd odporcovi uložil, aby nevstupoval do rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parc. reg. "C" č. XXXX/X o výmere 107 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, zapísaného na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom pre okres Z., obec Z., kat. úz. B., uložil mu zákaz priblíženia k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a zákaz úplného kontaktovania navrhovateľky písomne, telefonicky elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Návrh žalobkyňa odôvodnila tým, že na základe správania sa žalovaného pri incidentoch popísaných v návrhu a to dňa 20. 10. 2020 a 12. 11. 2020 má žalobkyňa reálnu obavu o svoj život, o zdravie a rovnako psychickú stabilitu jej maloletého dieťaťa. Žalobkyňa návrh odôvodnila tým, že je dcérou odporcu a spolu so svojou dcérou obýva rodinný dom súp. č. XXX v B., ktorého je výlučnou vlastníčkou. Žalovaný - jej

otec- žije spolu so svojou manželkou v rodinnom dome súp. č. XXX. Rodinné domy majú spoločnú stenu a pozemky. Žalobkyňa situáciu v rodine popísala ako dlhodobu problematickú, žalovaný by mal užívať lieky a nepožívať alkoholické nápoje. Keď má vypité, je voči žalobkyni a jej matke násilný, agresívny, vulgárny, vyhráza sa im zabitím, smrťou, čím u nich vzbudzuje obavu o ich zdravie a život. Situácia medzi žalobkyňou a odporcom sa vyhrotila dňa 20. 10. 2020, keď žalovaný od rána popíjal alkohol prišiel za žalobkyňou a kričal, či ho vezme po kvety pre mamu. Odviezla ho aj keď jej vulgárne nadával, ale domov ho už nezobrala. Nadával jej aj na oslave maminých narodenín. Keď mu povedala, aby išiel mame v pokoji zablahoželať, pristúpil k žalobkyni, dlaňou ľavej ruky ju udrel po pravom líci a následne aj naopak a vulgárne jej nadával. Odstrčila ho, ale on ju chytil za blúzku a držal jej ju a jej sa nepodarilo vyslobodiť, pomohla jej až matka. Ani jedna neutrpeli žiadne zranenia, ale vyvolalo to v nich strach o život a zdravie. Žalobkyňa bola i svedkom násilného správania sa žalovaného voči jej matke dňa 12. 11. 2020, kedy sa najprv do toho nechcela „miešať“, ale keď odporca vzal do rúk mop a zahnal sa ním na matku navrhovateľky, tak k nemu pribehla, podarilo sa jej vytrhnúť mu ho a následne privolala políciu. Žalovaný odišiel do garáže a po príchode polície bol obmedzený na osobnej slobode. V súčasnosti je vo vyšetrovacej väzbe v Banskej Bystrici a bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania a uznesením OO PZ v B. ČVS: ORP-409/PH-BR-2020 mu bolo vznesené obvinenie pre konanie voči navrhovateľke dňa 20. 10. 2020 a voči jej matke dňa 12. 11. 2020. Už v minulosti spôsobil matke žalobkyne zlomeninu stavca krčnej chrbtice a bol za to aj vo výkone trestu. Tieto agresívne a násilné epizódy sa opakujú každý mesiac, keď odporcovi príde dôchodok, kúpi si alkohol. Aj po návrate z výkonu trestu ju mal niekoľkokrát fyzicky napadnúť, ani raz to neoznámila polícii a nepožiadala o lekárske vyšetrenie. Z jeho správania je zrejmé, že sa nejedná o bežné správanie medzi rodinnými príslušníkmi, dlhodobu v nej vzbudzuje strach o život a zdravie, je vystavovaná násiliu, evidentnej hrozbe násillia už samotným spolužitím na jednom dvore. Konanie a správanie žalovaného ohrozuje telesnú i duševnú integritu žalobkyne, vzbudzuje v nej strach o život či zdravie a porušuje dobré mravy. V súčasnosti sa žalovaný nachádza vo väzbe a žalobkyňa sa cíti relatívne bezpečne, ak by bol ale prepustený, existuje dôvodná obava, že sa vráti späť a bude mať prístup do rodinného domu obývaného žalobkyňou a jej maloletou dcérou. Žalobkyňa zároveň dňa 12. 11. 2020 podala oznámenie z podozrenia zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania vo vzťahu k žalobkyni. Podľa nej uvedené skutočnosti osvedčujú dôvodné podozrenie z násillia. Nemožno od nej požadovať, aby zotrvala v bývaní so žalovaným na jednom dvore a strpela hrozbu prípadných konfliktných stretov s ním. Okrem toho sa domáha aj zákazu priblíženia sa k jej osobe a zákazu kontaktovať ju. Sú podľa nej splnené podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná a naliehavá ochrana. Z týchto dôvodov žiadala, aby súd po preskúmaní veci, najmä z dôvodu nevhodného správania odporcu, ktoré vykazuje črty nebezpečného vyhrážania, násilného správania a porušovania dobrých mravov nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by súd uložil žalovanému nestupovať do rodinného domu súp. č. XX v B., zákaz priblíženia k navrhovateľke na vzdialenosť menej ako 50 metrov a zákaz kontaktovať písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami a nahradiť jej trovy konania. Súd prvej inštancie v ďalšom obsahu odôvodnenia uznesenia citáciou poukázal na ust. § 324, § 325, § 326, § 328 a § 329 CSP upravujúce neodkladné opatrenia, pričom konkrétne k samotnému návrhu v predmetnej veci súd uviedol, že žalobkyňa nepreukázala, že žalovaný bol políciou vykázaný z domu, v ktorom býva ona. Pri dodržaní tohto postupu a doložení rozhodnutia o vykázaní spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia by bola osvedčená danosť návrhu žalobkyne i potreba neodkladnej úpravy pomerov a vydania neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP. Okrem toho trestné stíhanie bolo začaté pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a nie napr. ublíženia na zdraví alebo týrania blízkej a zverenej osoby, kde by bolo zrejmé, že ide jednoznačne o násillie. Samotná žalobkyňa uviedla, že žiadne zranenia neutrpela a nevznikla jej ani žiadna škoda. Súd prvej inštancie potom nemal preukázané podmienky na rozhodovanie o neodkladnom opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, preto posudzoval predmetný návrh podľa § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP. Konajúci súd prvej inštancie si pripojil i uznesenia nachádzajúce sa v spise tamojšieho súdu sp. zn. 0Tp/207/2020, ktorými bolo rozhodnuté o väzbe odporcu. Uznesením Okresného súdu Brezno č. k. 0Tp/207/2020-79 zo dňa 15. 11. 2020 bol odporca vzatý do väzby, keď konajúca sudkyňa pre prípravné konanie neprijala písomný sľub obvineného a nenahradila väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Proti uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4Tpo/65/2020 zo dňa 25. 11. 2020 zamietol a obvineného ponechal vo väzbe, kde sa nachádza aj v súčasnej dobe. Súd prvej inštancie uviedol, že dospel k záveru, že nie je dôvod na vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani v jeho jedinom bode. Nebol preukázaný žiadny vlastnícky, nájomný, či odvodený užívaci vzťah žalovaného k predmetnému rodinnému domu súp. č. XXX v B., na základe ktorého by bol tento oprávnený do neho vstupovať.

2. Pokiaľ sa týka zákazu priblíženia a kontaktovania, tak žalovaný sa v súčasnej dobe nachádza vo väzbe, čo uviedla samotná žalobkyňa vo svojom návrhu, žalovaný nemá umožnený voľný pohyb, nezdržiava sa v B. a vzhľadom na skutočnosti uvedené v jednotlivých doložených uzneseniach nie je pravdepodobné, že by mal záujem žalobkyňu kontaktovať a priblížiť sa k nej tiež nemôže v súčasnej dobe. Vo väzbe sa žalovaný nachádza od 12. 11. 2020 a ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie nebol prepustený na slobodu, pričom celková lehota väzby nesmie v zmysle Trestného poriadku presiahnuť 12 mesiacov. Do dňa rozhodnutia súdu nebola tunajšiemu súdu doručená žiadna žiadosť žalovaného o prepustenie z väzby na slobodu. Pomery medzi účastníkmi tak nie je potrebné bezodkladne upraviť. Súd tiež poukázal na skutočnosť, že k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (20. 11. 2020) došlo až po mesiaci od skutku, ku ktorému malo dôjsť 20. 10. 2020 a trestné oznámenie preň bolo podané dňa 13. 11. 2020. Žalobkyňa pritom nepopísala žiadne iné skutky, ktorých sa mal žalovaný dopustiť voči nej vzbudzujúce obavu o život a zdravie. Z návrhu ani doložených listín nevyplýva, že predtým skutky (ak k nejakým došlo) nahlásila na príslušnom orgáne a tieto by boli riešené v trestnom, priestupkovom resp. v inom konaní. Súd pritom pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení musí vychádzať zo stavu existujúceho v čase rozhodovania. Ďalej súd uviedol, že napriek skutočnosti, že žalobkyňa je zastúpená právnou zástupkyňou z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé čoho (a či vôbec) by sa žalobkyňa chcela domáhať vo veci samej a dokedy by mali obmedzenia trvať, keď môžu mať iba dočasný charakter. Ak by aj bol žalovaný prepustený na slobodu, tak orgán rozhodujúci o väzbe mu môže, ak to bude považovať za potrebné, vzhľadom na zistenú dôkaznú situáciu (keďže dokazovanie vykonávané v trestnom konaní je rozsiahle) uložiť obmedzenia, ktorých sa žalobkyňa domáha týmto neodkladným opatrením. Neodkladným opatrením možno upraviť len pomery, keď hrozba reálne existuje, keďže len reálnosť obavy z ohrozenia môže byť dôvodom na použitie neodkladného opatrenia a toto má iba dočasný charakter. V konaní neboli rozhodujúce skutočnosti žalobkyňou osvedčené dostatočným spôsobom tak, aby bolo možné konštatovať splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a preto súd návrh na jeho nariadenie v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 257 a čl. 4 CSP a contrario tak, že v konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože súd s ním nekonal a preukázateľne mu žiadne trovy konania nevznikli.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podala v zákonom určenej lehote odvolanie žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedla, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a bezo zmeny sa pridrižiava svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a skutočností v ňom uvedených a má za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutočný stav v dôsledku čoho zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa má za to, že svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a priloženými listinnými dôkazmi riadne preukázala a osvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v znení, v akom sa jeho nariadenia domáhala, a to i podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e). Tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že súd prvej inštancie nemal preukázané podmienky na rozhodovanie o neodkladnom opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala žiaden vlastnícky, nájomný či iný obdobný užívaci vzťah žalovaného k predmetnému rodinnému domu súp. č. XXX v B., na základe ktorého by bol žalovaný oprávnený do neho vstupovať; odporca nebol políciou vykázaný z domu, v ktorom ona býva a že odporca je trestne stíhaný a obvinený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a nie napr. ublíženia na zdraví alebo týrania blízkej osoby a zverenej osoby, podľa názoru navrhovateľky neobstojí a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Je pravdou, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti so súpisným číslom XXX, nachádzajúcej sa v obci B., rovnako je pravdou, že žalovaný nemá žiadny vlastnícky, nájomný, či iný obdobný užívaci vzťah k predmetnej nehnuteľnosti, avšak i napriek tomu tak odporca do tejto nehnuteľnosti vstupuje. Žalovaný, i napriek neexistencii akéhokoľvek užívacieho vzťahu či iného vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti, do tejto pravidelne vstupuje, a to bez akéhokoľvek súhlasu žalobkyne, tak i jej maloletej dcéry. Žalobkyňa, jej matka a žalovaný žijú v dvojdomu, ktorý je na prvom poschodí prepojený sklenenými dverami, cez ktoré žalovaný pravidelne vstupuje do tejto nehnuteľnosti. Dvojdom obývaný žalobkyňou a žalovaným má k dispozícii spoločný pozemok - dvor. Časť dvojdomu, ktorú užíva žalobkyňa so svojou mal. dcérou darovali žalobkyňi jej rodičia - jej matka a žalovaný. Žalovaný v súčasnosti bráni pokojnému užívaniu tejto nehnuteľnosti žalobkyňou a jej maloletou dcérou, z nehnuteľnosti ju vyháňa, narúša ich súkromie. Žalovaný zakazuje žalobkyňi akokoľvek zamknúť nehnuteľnosť, či priechodové dvere nachádzajúce sa na prvom poschodí dvojdomu. V prípade, ak

by tieto dvere žalobkyňa zamkla, žalovaný by nemal problém ich rozbiť z pozície svojej sily, či moci nad žalobkyňou tak, aby mu nebolo bránené vstupu do tejto nehnuteľnosti. Žalovaný vstupuje do nehnuteľnosti žalobkyne najmä za účelom deptania, vyhrážania sa jej či len tak, primárne za účelom vyvolávania konfliktných situácií so žalobkyňou. Žalobkyňa ani jej maloletá dcéra N. sa v dôsledku dlhodobého správania sa žalovaného necítia doma bezpečne, čo ohrozuje najmä zdravý vývin maloletej dcéry žalobkyne, ale i psychické pohodlie samotnej žalobkyne. K odôvodneniu súdu prvej inštancie, že žalovaný nebol vykázaný z domu, ktorý obýva žalobkyňa, táto uvádza, že zo žiadneho zákonného ustanovenia, či predpisu nevyplýva, že by nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP bolo podmienené vykázaním osoby políciou z obydlija obývaného žalobcom neodkladného opatrenia. V prejednávanej veci bol žalovaný políciou dňa 12. 11.2020 zadržaný, pričom následne bol vzatý do väzby. K záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný je trestne stíhaný a obvinený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a nie napr. ublíženia na zdraví žalobkyňa uvádza, že účelom nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP je eliminovať kontakt páchatela domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Neodkladným opatrením možno osobe, proti ktorej návrh smeruje, uložiť, aby dočasne nevstupovala do domu alebo bytu, v ktorom chránená osoba býva, pričom z formálneho hľadiska je irelevantné, či chránená osoba má v danom dome evidovaný trvalý pobyt, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu. Prípadné obmedzenie vlastníckeho práva má v tomto prípade legitímny účel, ktorý je do značnej miery zdôraznený verejným záujmom. Z opísaného skutkového stavu, správania sa žalovaného voči žalobkyňi, ako i prebiehajúceho trestného konania nepochybne vyplýva, že správanie žalovaného vykazuje vo vzťahu k žalovanej črty násillného správania i napriek tomu, že žalovaný je v súčasnosti stíhaný pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a nie pre trestný čin napr. ublíženia na zdraví, či týrania blízkej alebo zverenej osoby. Žalobkyňa sa nestotožnila ani s definíciou násillia, použitou súdom prvej inštancie. Pojem násillia nie je v žiadnom právnom predpise vymedzený, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt. V konflikte sa stretnú dve rovnocenné strany, kým pri násillí jedna strana zneužije prevahu moci. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP je nevyhnutné mať a preukázané odôvodnené podozrenie z násillia, pričom dôkazné bremeno spočíva na navrhovateľovi, ktorý musí preukázať jednoznačnú existenciu dôvodného podozrenia z násillia, a to predložením relevantných a hodnoverných dôkazov, napr. doložením trestného oznámenia, či lekárskou správou. Ako žalobkyňa opísala v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, či ako vyplýva i z listín, ktoré boli súdom prvej inštancie zabezpečené pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, žalovaný je aktuálne trestne stíhaný a obvinený pre nebezpečné vyhrážanie vo vzťahu k žalobkyňi a jej matke, na základe konštatovaného skutkového stavu. Opísané konanie žalovaného, pre ktoré je trestne stíhaný, s prihliadnutím na dlhodobé správanie žalovaného, ktorý je vo vzťahu k žalobkyňi či jej matke násillný, agresívny, vulgárny, vyhráža sa im zabitím, smrťou vzbudzuje u žalobkyne i jej matky dôvodnú obavu o ich zdravie či život. Okrem vyhrážok žalovaný nemá problém využívať i formy fyzických atakov voči žalobkyňi či jej matke, čo je zachytené i v citovanom uznesení OO PZ v E., ktorým bolo žalovanému vznesené obvinenie. Žalovaný fyzicky žalobkyňu niekoľkokrát napadol i v minulosti, vyhrážal sa jej zabitím. Žalobkyňa dosiaľ ,nepodala žiadne oznámenie, ani svoje zranenia z útokov neriešila u lekárov. Konala tak z dôvodu, že nemala záujem hrotiť situáciu. Posledné fyzické napadnutie žalobkyne dňa 20. 10. 2020 žalobkyňa opísala vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako i incident medzi žalovaným a matkou žalobkyne, ktorý sa udial dňa 13. 11. 2020, kedy žalovaný chcel fyzicky ublížiť matke žalobkyne, čoho bola táto svedkom. Ako už žalobkyňa uviedla i v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, už v minulosti žalovaný spôsobil matke žalobkyne pod vplyvom alkoholu zlomeninu stavca krčnej chrbtice, za čo bol odsúdený za ublíženie na zdraví, pričom bol vo výkone trestu odňatia slobody. Ani po návrate žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody sa jeho správanie voči žalobkyňi či jej matke nezmenilo. Žalovaný niekoľkokrát žalobkyňu či jej matku fyzicky inzultoval, vyhrážal sa im zabitím, psychicky ich deptal, ponižoval, zosmiešňoval. Žalobkyňa žije v permanentnom strachu zo správania sa a konania žalovaného, ktorého konanie je nevyspytateľné. Žalobkyňa je zo strany žalovaného neustále vystavovaná násilliu, evidentne hrozbe tohto násillia už samotným spoližitím „na jednom dvore“ so žalovaným, ktorý odmieta, aby si žalobkyňa zamykala dvere do domu. Žalobkyňa nikdy nevie, kedy si žalovaný vypije a kedy bude opäť ona obeťou násillných a agresívnych útokov žalovaného či ďalších vyhrážok. Konanie a správanie žalovaného ohrozuje telesnú i duševnú intenzitu žalobkyne, vzbudzuje v nej strach o svoj život či zdravie a porušuje dobré mravy. Vzhľadom na opísané konanie a správanie sa žalovaného voči žalobkyňi je nepochybne, že toto správanie žalovaného vykazuje znaky násillia voči žalobkyňi a preto má žalobkyňa

za to, že osvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v znení, v akom sa jeho nariadenia domáhala, a to i podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP. I napriek tomu, že žalovaný ku dňu rozhodnutiu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepožiadaval o prepustenie z väzby, môže byť v ktoromkoľvek štádiu trestného konania z tejto väzby prepustený, pričom v takomto prípade existuje dôvodná obava žalobkyne, že sa vráti späť a bude mať prístup do rodinného domu obývaného žalobkyňou a jej maloletou dcérou, pričom bude pokračovať vo svojom konaní, evidentne vzhľadom na podané oznámenie žalobkyňou naplní svoje vyhrážky. Žalobkyňa sa žalovaného bojí, bojí sa že jej ublíži, resp. že naplní svoje vyhrážky pre ktoré je v súčasnosti trestne stíhaný. Žalobkyňa má z vyhrážok a správania sa žalovaného strach i s ohľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie z dôvodu ublíženia na zdraví matke žalobkyne, a taktiež s prihliadnutím na iné fyzické ataky žalovaného voči žalobkyňou či jej matke v minulosti. Je dôvodné predpokladať, že v prípade prepustenia žalovaného z akéhokoľvek dôvodu z väzby, bude tento pokračovať vo svojom násilnom konaní voči žalobkyňou a naplní svoje vyhrážky smerom k žalobkyňou. Účelom neodkladných opatrení nariadených podľa § 325 ods. 2 písm. e) až h) CSP z dôvodu podozrenia z nevhodného správania (psychického či fyzického) je predísť a eliminovať situácie, ktorými je žalobca navrhovateľ neodkladného opatrenia ohrozený, teda neodkladné opatrenie má preventívnu funkciu. Žalobkyňa sa nariadenia neodkladného opatrenia domáha práve z dôvodu prevencie a jej ochrany pred prípadným očakávaným nevhodným a násilným správaním sa žalovaného po jeho prepustení z väzby. K tvrdeniam súdu prvej inštancie o tom, že napriek tomu, že žalobkyňa je zastúpená právnu zástupkyňou, z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé čoho (a či vôbec) by sa navrhovateľka chcela domáhať vo veci samej a dokedy by mali obmedzenia trvať, keď môžu mať iba dočasný charakter, žalobkyňa uvádza, že nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Pre prípad, ak súd vyhodnotí, že trvanie nariadeného neodkladného opatrenia má byť ohraničené a nie je možné ním dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, v zmysle ust. § 336 ods. 1 CSP môže vo výroku uznesenia uložiť žalobcovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. K záverom súdu prvej inštancie o tom „ak by aj bol odporca prepustený na slobodu, tak orgán rozhodujúci o väzbe mu môže, ak to bude považovať za potrebné vzhľadom na zistenú dôkaznú situáciu uložiť obmedzenia, ktorých sa žalobkyňa domáha týmito neodkladným opatrením“ žalobkyňa uviedla nasledovné: Právny inštitút primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku slúži výlučne k posilneniu účelu, ktorý by sa dosiahol väzbou obvineného, t. j. je bezprostredne viazaný na vedené trestné konanie voči obvinenému v situácii, keď konkrétne okolnosti týkajúce sa trestného stíhania obvineného a osoby obvineného umožňujú nahradiť jeho väzbu zárukou, sľubom alebo dohľadom podľa § 80 Trestného poriadku, ktoré je možné zrušiť alebo zmeniť na návrh prokurátora, obvineného alebo probačného a mediačného úradníka v prípravnom konaní sudcom pre prípravné konanie a v konaní pred súdom aj bez takéhoto návrhu súd. Právne inštitúty primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku a neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 a nasl. CSP nie sú vo vzájomnej korelácii, keďže slúžia síce prostredníctvom obsahovo relatívne príbuznými prostriedkami ochrany ale odlišným právnym účelom, nakoľko neodkladné opatrenie je prostriedkom občianskoprávnej ochrany ohrozených práv a záujmov fyzických a právnických osôb, ktorých stupeň ohrozenia nemusí dosiahnuť trestnoprávnu rovinu, avšak je takej intenzity, že si vyžaduje neodkladný autoritatívny zásah orgánu súdnej ochrany. S poukazom na uvedené dôvody má žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkový stav a nesprávne právne posúdil vec, v čoho dôsledku vydal nesprávne rozhodnutie, ktorým zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa má za to, že osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia v znení jej návrhu zo dňa 20. 11. 2020. Navrhla preto, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že vydá uznesenie, ktorým nariadi neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanému, aby nevstupoval do rodinného domu so súp. číslom XXX postaveného na pare. reg. „C“ č. XXXX/X, o výmere 107 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, zapísaného na LV Č. XXXX, vedenom Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom pre okres Z., obec B., kat. úz. B.. a uloží žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyňou na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní a v trestnom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Ďalej, že súd uloží žalovanému zákaz úplného kontaktovania žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Zároveň žiadala žalobkyňou priznať nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

4. Súd prvej inštancie predložil odvolanie žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie so samotným odvolaním napadnutým uznesením Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 20. 01. 2021, pričom

odvolanie, ako ani samotné uznesenie, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, žalovanému súd prvej inštancie nedoručoval.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v zmysle § 329 ods. 1 CSP, doručoval žalovanému návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie Okresného súdu Brezno, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý a rovnako odvolanie žalobkyne proti predmetnému uzneseniu s možnosťou sa k uvedenému vyjadriť, na čo mu určil lehotu troch dní.

6. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie Okresného súdu Brezno, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý a rovnako odvolanie žalobkyne proti predmetnému uzneseniu bol žalovanému doručený v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, Komenského 7, doručený dňa 26. 01. 2021.

7. Žalovaný sa k vyššie uvedenému v súdom určenej lehote nevyjadril.

8. V dôsledku odvolania žalobkyne krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 CSP a contrario uznesenie okresného súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, nakoľko neboli splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

10. Podľa § 324 CSP pred začatím konania, počas konania po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
d/ niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala,
e/ nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu, ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,
f/ nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa, alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,
g/ písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne, alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,
h/ sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

13. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť pomery medzi stranami sporu, a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení, a to za predpokladu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Z obsahu spisového materiálu v prejednávanej veci odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa návrhom zo dňa 20. 11. 2020 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd žalovanému - jej otcovi, s ktorým žije v susediacich domácnostiach zakázal vstup do rodinného domu žalobkyne, v ktorom v súčasnosti býva spoločne so svojou maloletou dcérou, Ďalej žiadala, aby súd uložil žalovanému zákaz približovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, a zároveň žiadala, aby súd žalovanému

zakázal kontaktovať žalobkyňu telefonicky, elektronickými prostriedkami a podobne. Návrh podala s poukazom na ust. § 325 ods. 2 písm. e/ Civilného sporového poriadku.

16. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy, ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov, a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie citovaných uvedených dôvodov pre jeho nariadenie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

17. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/, f/, g) a h/ CSP neodkladné opatrenia sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obei domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

18. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e/, f/, g) a h/ CSP preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia a možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

19. Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozujúce alebo skutočné proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia, smrť, psychickú škodu a pod. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek, resp. postupu, pri ktorom, človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť je zdrojom bezmocnosti obei, a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obei (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo/10/2012 zo dňa 15. 10. 2012).

20. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota, bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillie je následkom istého

druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násillím. Osobitnou formou násillia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násillím je aj nezabránenie násilliu.

21. V prejednávanej veci žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia popisujúc skutkový stav a popisujúc incidenty, ktoré sa odohrali medzi ňou a jej otcom - žalovaným dňa 20. 10. 2020 (a dňa 12. 11. 2020 týkajúci sa žalovaného a matky žalobkyne). Nariadenia neodkladného opatrenia sa domáhala s poukazom na ust. § 325 písm. e/ CSP, pričom popisovala agresívne, neprístojné a ohrozujúce správanie žalovaného smerom k nej samotnej, ako i k jej matke, pričom v návrhu popísané incidenty sa mali udiať jednak v spoločnej domácnosti žalovaného a jeho manželky (rodičov samotnej žalobkyne) a taktiež popisuje incident, ktorý sa odohral na spoločnom dvore. Súd prvej inštancie podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neposúdil ako návrh podaný podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, ale tento posudzoval podľa ustanovení § 325 ods. 2 písm. f/, g) a h/, CSP, pričom zdôvodnil, že popísané konanie žalovaného nie je takej intenzity, ktoré by odôvodňovalo nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku.

22. Posúdiac popísaný skutkový stav súd prvej inštancie po jeho vyhodnotení a právnom posúdení, dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný a neodkladné opatrenie nie je možné nariadiť ani podľa jedného z ustanovení § 325 ods. 1, 2 CSP, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

23. Odvolací súd oboznámiac sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia samotným, odvolaním napadnutým uznesením, ktorým súd návrh zamietol a odvolaním žalobkyne dospel k záveru, že záver súdu o nedôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je správny. Odvolací súd preto odvolaním napadnuté uznesenie zmenil (§ 388 CSP), a rozhodujúc sa nariadil neodkladné opatrenie v znení tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

24. Je však potrebné prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci žalobkyne X B., nar. XX. XX. XXXX, je takýto návrh potrebné posúdiť podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f/ CSP v časti, v ktorej sa žalobkyňa dožadovala uloženia zákazu vstupovať dočasne do domu alebo bytu, v ktorom žalobkyňa býva. Odvolací súd opätovne uvádza, že predmetné zákonné ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, podľa ktorého sa žalobkyňa nariadenia neodkladného opatrenia domáhala, predstavuje dočasné riešenie situácií spojených s domácim násillím a umožňuje poskytnutie okamžitej a bezodkladnej súdnej ochrany osobám, ktoré domáce násillie zažívajú a ktoré sú jeho obeťami. Takouto osobou by nepochybne mohla byť blízka osoba páchatel'a násillie sa správajúceho, ktorá s týmto zdieľa spoločnú domácnosť, v jednej domácnosti s ním spoločne žije a bez zásahu orgánov verejnej moci nie je dostatočne schopná samostatne si pomôcť a ochrániť seba alebo ďalšie blízke osoby pred násillným konaním páchatel'a (napríklad manželka). V prejednávanej veci je však žalobkyňou navrhujúcou nariadenie neodkladného opatrenia dcéra žalovaného, ktorá žije vo vlastnej domácnosti, túto nezdieľa spoločne s osobou, ktorej zákaz navrhuje ukladať; ale spolu so svojou maloletou dcérou obýva samostatnú bytovú jednotku, ktorá sa nachádza v rodinnom dome, ktorý, ako z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenie vyplýva, je oddelený od domu, v ktorom býva žalovaný s manželkou stenou, je samostatne uzamykateľný, a teda pred voľným pohybom žalovaného a možného vstupu žalovaného do domácnosti, resp. nehnuteľnosti žalovanej existujú objektívne prekážky (stena medzi rodinnými domami, uzamykateľné dvere). Je tak v reálnych možnostiach žalobkyne, aby sama svojim aktívnym konaním zabránila nežiaducemu vstupu žalovaného do jej bytovej jednotky, do jej domácnosti, rodinného domu, ktorého je sama výlučnou vlastníčkou a ku ktorému nemá žalovaný žiadne vlastnícke, užívacie, nájomné a ani iné obdobné právo. Žalobkyňa tak vlastným, sebaochraňujúcim konaním v podobe uzamykania nehnuteľnosti dokáže do istej miery zabrániť neoprávnenému a nežiaducemu vstupu žalovaného do vlastnícky jej patriacej nehnuteľnosti, na ktorý vstup nemá žalovaný bez privolenia žalobkyne žiadne právo. Z dôvodu existencie

dvoch samostatných a od seba nezávislých domácností žalobkyne a žalovaného, odvolací súd neposúdil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, ale tento posudzoval, a zároveň ho i vyhodnotil ako dôvodný v zmysle § 325 ods. 2 písm. f/ Civilného sporového poriadku. Vyššie odvolacím súdom uvádzaný dôvod a možnosť uzamknutia vlastnej domovej nehnuteľnosti žalobkyňou je síce alternatívnou možnou, realizovateľnou, avšak zjavne nedostačujúcou pred možnými útokmi žalovaného na osobu žalobkyne, keď zo spisu vyplývajú situácie popísané žalobkyňou, ktoré sú i obsahom skutkových viet uznesenia o vznesení obvinenia, keď žalovaný dostatočne nekontroluje a neovláda svoje agresívne správanie a neprimerane a svojvoľne sa správa násilnícky jednak k svojej manželke a jednak k samotnej žalobkyni, keď akékoľvek slovné prejavy nesúhlasu či zákazu nerešpektuje a sám sa voči svojim blízkym osobám prejavuje i fyzickou silou. Bolo by preto možné dôvodne očakávať, že žalovaný bez uloženia primeraných opatrení súdom by napriek zákazu dokázal prekonať zabezpečenie či uzamknutie dverí do domácnosti žalobkyne. Žalobkyňa žijúca vo vlastnej domácnosti, ktorú nezdieľa so žalovaným, nie je z akéhokoľvek dôvodu povinná znášať nežiaduci a neoprávnený vstup žalovaného do svojej nehnuteľnosti bez udeleného súhlasu a nie je povinná znášať akékoľvek urážlivé, agresívne, či násilnicke prejavy smerom k jej osobe osobou, ktorá nie je oprávnená bez súhlasu do takejto nehnuteľnosti vstúpiť, hoci je takouto osobou rodič žalobkyne. Vulgárnym slovným prejavom a prejavmi fyzického násillia je ohrozený nielen život a zdravie samotnej žalobkyne, jej telesná, či duševná integrita, ale i ďalší zdravý psychický vývoj a vývin maloletej dcéry žalobkyne, ktorá býva so žalobkyňou v jej domácnosti, do ktorej žalovaný môže kedykoľvek vstúpiť (a podľa zistených okolností zo spisu tak i skutočne robí).

25. Z obsahu spisového materiálu bolo dostatočne zistené a osvedčené, že žalovaný svojim konaním ohrozuje telesnú a i duševnú integritu žalobkyne, ktorej slovnými urážlivými vyjadreniami, hrozbami násillím či skutočne použitými prejavmi násillia (vid' uštedrené facky žalobkyni dlaňou žalovaného na pravé a na ľavé líce) a spôsobuje tým žalobkyni psychické ako i fyzické príkorie. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci je nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f/ CSP dôvodné a rozhodol tak, že uložil žalovanému obmedzenie aby nevstupoval do domu, kde žalobkyňa býva, špecifikovaného vo výrokovej časti tohto uznesenia.

26. Pokiaľ súd prvej inštancie pri posudzovaní veci nezhliadol bezprostredne hroziacu ujmu z dôvodu, že žalovaný sa v súčasnosti nachádza vo väzbe, pričom o sťažnosti o vzatí do väzby rozhodol i krajský súd svojím uznesením 4TPo/65/2020 zo dňa 25. 11. 2020, odvolací súd uvádza, že väzba v rámci trestného konania je len inštitútom zabezpečovacím, trvajúcim nevyhnutnú dobu, nie je trestom (sankciou) ukladaným na vopred určenú a časovo ohraničenú dobu. Žalovaný môže byť z väzby kedykoľvek prepustený, pričom je dôvodné očakávať, že sa bude chcieť vrátiť na adresu svojho trvalého bydliska, t. j. do bezprostrednej blízkosti domácnosti žalobkyne. I samotné vzatie žalovaného do väzby svedčí mimoriadnej intenzite správania sa žalovaného voči osobe žalobkyne, ako i jej matky, kedy zabráneniu páchaniu ďalšej protiprávnej činnosti žalovaného bolo možné a zároveň nutné zabezpečiť krajným zabezpečovacím inštitútom využívaným v rámci trestného konania, najviac zasahujúcim osobnú slobodu osoby. Uvedená obava je navyše zvýraznená i predchádzajúcou činnosťou a tiež trestnou minulosťou osoby žalovaného, keď tento bol podľa tvrdení žalobkyne vo výkone trestu odňatia slobody za spáchaný trestný čin ublíženia na zdraví, ktorého sa dopustil na svojej manželke, keď jej spôsobil zlomeninu krčného stavca chrbtice. Z uvedených dôvodov preto nie je dôvodné a opodstatnené domnievať sa, že žalovaný sa v budúcnosti ďalšieho obdobného agresívneho správania voči žalobkyni nedopustí, a rovnako nie je dôvodné očakávať, že žalobkyňa sa dokáže takémuto správaniu sama brániť a chrániť svoj život a zdravie bez autoritatívnej ingerencie súdu v podobe nariadeného neodkladného opatrenia.

27. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa v dostatočnej miere preukázala dôvodnosť potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami konania a dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým je za daných skutkových okolností bezodkladne poskytnutá ochrana subjektívneho práva. Pri neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania oprávnenosti a dôvodnosti uplatneného nároku. Nariadené neodkladné opatrenie tak nepredstavuje podľa názoru odvolacieho súdu ani neprimeraný a bezdôvodný zásah do výkonu práv povinného, požiadavka vyváženosti bezodkladnej úpravy pomerov strán tak zostáva zachovaná. Zistené okolnosti prípadu tiež nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania.

28. Vo vzťahu k uloženej povinnosti nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že považuje za dôvodné uložené obmedzenie z dôvodu možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne súvisiacej s dôvodným podozrením z násillia žalovaného voči nej. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa reálne zdieľa so žalovaným spoločný dvor, a teda žije v bezprostrednej blízkosti žalovaného, odvolací súd považoval za primeranú vzdialenosť 10 metrov a nie navrhovanú vzdialenosť 50 metrov, tak ako sa domáhala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa. Uvedená vzdialenosť 10 metrov je podľa záveru odvolacieho súdu primeraná i v súvislosti s okolnosťami bežného života a možno ju považovať za primeranú, a zároveň dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť. Uvedené obmedzenie sa nevzťahuje na situácie popísané vo výrokovvej časti tohto uznesenia, keď v dôsledku úkonov v trestnom konaní sa môže žalobkyňa a žalovaný ocitnúť spolu v budove súdu alebo iného orgánu verejnej moci.

29. Odvolací súd dospel k záveru, že nariadením tohto neodkladného opatrenia podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov a z tohto dôvodu neuložil navrhovateľke v tejto časti podať žalobu vo veci samej.

30. Pokiaľ sa však týka návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení zákazu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovať žalobkyňu žalovaným, v tejto časti odvolací súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako zjavne nedôvodný a neodôvodnený. Vo svojom návrhu žalobkyňa žiadnym spôsobom nedôvodí, netvrdí a nepopisuje, prečo by malo byť nariadenie neodkladného opatrenia dôvodné i v tomto rozsahu. Žalobkyňa neuviedla, že by žalovaný neoprávnenne zasahoval do subjektívnych práv žalobkyne akoukoľvek písomnou formou, či že by žalobkyňu neprimerane telefonicky alebo elektronickou komunikáciou nejakým spôsobom obťažoval alebo k nej akokoľvek týmito spôsobmi konania v minulosti vystupoval, a žalobkyňa zároveň ani neodôvodnila hroziacu obavu, že by tak v budúcnosti žalovaný mohol konať opätovne. Z obsahu spisového materiálu zároveň ani sám odvolací súd nezistil, že by sa žalovaný akýmkoľvek spôsobom správal tak, že by nariadenie neodkladného opatrenia v uvedenom smere bolo dôvodné. Preto odvolací súd, rozhodujúc sám, zmeňujúc uznesenie súdu prvej inštancie, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietol.

31. Odvolací súd podľa § 388 CSP napadnuté uznesenie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky ani na jeho potvrdenie a ani na zrušenie. Podľa § 325 ods. 2 písm. f/, h/ CSP uložil žalovanému dočasne zákaz vstupu do rodinného domu špecifikovaného vo výroku tohto rozhodnutia, a to až do doby právoplatného skončenia trestnej veci žalovaného W. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B., T. XXX/XXX, t.č. ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, ktorá trestná vec je vedená Obvodným oddelením policajného zboru v B. pod č. ČVS: ORP-409/PH-BR-2020.

32. Podľa § 332 ods. 2 CSP vykonateľnosť predmetného uznesenia nastáva jeho vyhotovením.

33. O trovách konania odvolací súd rozhodoval podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP tak, žiadnej zo sporových strán nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže žalobkyňa mala vo veci úspech len čiastočný. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala uloženia zákazu vstupu do nehnuteľnosti, uloženia zákazu žalovanému priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a uloženia zákazu žalovanému kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Odvolací súd v odvolacom konaní zmenil pôvodné, návrh zamietajúce, rozhodnutie súdu prvej inštancie a sám nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalobkyni vyhovel v celom rozsahu pri uložení zákazu vstupu žalovanému do domu žalobkyne, návrhu žalobkyne v časti návrhu na uloženie zákazu priblíženia vyhovel len v časti (na vzdialenosť 10 metrov a nie na navrhovanú vzdialenosť 50 metrov) a návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia zákazu kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky a elektronickou komunikáciou zamietol v celom rozsahu. Po odčítaní procesného úspechu žalovaného (rovnajúceho sa procesnému neúspechu žalobkyne) od procesného úspechu žalobkyne, je výsledný procesný úspech sporových strán takmer rovnaký. Z dôvodu, že žalobkyňa mala vo veci úspech len čiastočný, odvolací súd v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu konania o neodkladnom opatrení. Uvedeným konaním má odvolací súd na mysli konanie pred súdom prvej inštancie, ako i konanie pred odvolacím súdom.

34. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).